

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 6 frt.
Fél évre 3 frt.
Negyed évre 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára: 15 krajczár.

Előfizetési csupán a kiadóhivatalnál lehet
B. Gyarmaton.

Előfizetési pénzek, reklamációk és hírdetések a kiadóhoz intézendők.

NÓGRÁDI LAPOK

és HONTI HÍRADÓ.

Politikai, társadalmi s közgazdasági hetilap.

A la, szellemi részére s a nyitlathoz vonatkozó minden közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Hirdetések díja: 60 krajczár petitor 5 kr. — Nagyobb és többzetű hirdetések jutányosan szakszálítottak.

Bélyeg minden belkutatásnál 30 kr.

nyitlathoz garmond sora 20 kr.

Előfizetési felhívás

„Nógrádi Lapok“

1885-ik évfolyamára.

Előfizetési feltételek:

Egész évre 6 frt.
Fél évre 3 frt.
Egynegyedre 1 „ 50 kr.
Egy hónapra — „ 50 kr.

Az előfizetési pénzek egyedül a kiadóhoz csatolva, — legcélszerűbben postátalvánnyal — a nyomtatandó példányok s pontos szétküldés tekintetéből, mielőbb beküldendők.

Kék László,
kiadó s lapfajtájdóms.

Horváth Danó,
fel. szerk.

A gazdaközönség hitele.

Valóban arról ami nincs, nem is kellene beszélni s az ürdögöt talán most kár a falra festeni. A gazda község hiteléről szó sem lehet; mert hát nem nevelés az, amint mai nap a gazda hitele áll?! Hiszen az őli meg! Mikor egy bizonyos ponthoz ér és pedig rendszeren ahhoz a ponthoz, melynél a hitelre legnagyobb szüksége lenne, akkor megakad, azaz rendszeren fél uton kell megállnia. Legsikeresebb működésének közepett egyszer csak azt mondják: állj! Nincs több pénz! És meg kell állnia. De még ez nagyon jó, csak hátrafelé ne menjen. Csak hogy ilyenkor aztán elkezdik hátrafelé taszítani. És tegyék azt meg akárki-vel, állítsák meg sikerének félutján, vonjanak meg tőle minden segédeszközt éppen akkor, mikor arra legnagyobb szüksége lenne, hát hogy hátrafelé fog menni az kétségtelen, legyen az bármiféle üzletember a világon. Csak hogy a gazdát kivéve semmiféle üzleti tőren

nem tesznek így. Ahol az üzlet emelkedését, gyarapodását látják, ott a hitelt emelik, míg ellenben a gazdánál semmiféle más gyarapodást nem vesznek figyelembe, csak a holdszámok szaporodását. Hány hold? Ez a kérdés. Ötszáz holdra kapott ennyit, ötszáz holdnál most sincs több. A hitelt bezárjuk. És ezzel vége. Hogy és mit csináltál a kölcsönvett pénzzel? Azt nem kérjük. Szaporodott-e a holdak száma? Ez a kérdés. Nem szaporodott. Nincs hitel!

Tessék aztán intenzív gazdálkodni. És tessék csodálkozni azon, hogy Magyarországon, óriási kárára a nemzetgazdaságnak, még most is a hold számra való dolgozás járja. Mert hát ezer hold, habár fél annyi jövedelmet hoz is mint a te 500 holdad, ha szomazódod, kétszer annyit képvisel. Ugyan az a föld, ugyanabban a határban van, hát ezer hold ne érne kétszer annyit.

Ez a magyar gazdasági előhaladásnak isten átká. A javításoknak és befektetéseknek figyelembe nem vétele s ha mire kölcsönödet törlesztened kell, befektetésed még annyit nem jövedelmez, meg vagy ölve. Hogy merjen most már befektetéseket tenni akár ki? Azok, kik a mai pénzintézeteket kezelik, nem érzik a gazda baját, a mi pedig magát a gazdaközönséget illeti, kevés kivétellel, de gravamencián kívül egyebet nem tesz.

Olvasható volt a multkor a „Gazdasági Lapok“-ban (mert ilyen is van a világon) egy memorandum, melyben az is fel van már hozva hogy: „a hitelképességnél a gazdák befektetése is figyelembe veendő! Na édes Istenem! mégis hallunk már valahára egy okos szót, mely ha ténnyé válik, hát ezen az egy

szón fog megfordulni a magyar mezeigazdaság kulturális haladása. De a mig az határoz, hogy: ebben a határban ennyi hold, ennyi hitel; mig a gazda kulturális örekvése és munkássága semmit; mig a birtok becsét emelő intézkedések figyelembe nem vétetnek, addig nagyobb kulturális előhaladást ne várjunk. Mert hogy valaki csak azért tegyen befektetéseket, hogy féluton meg kell állnia, ez ugyan valami nagy üsztönt az intenzív gazdálkodáshoz nem ad.

És ennek mindnek a magyar gazdaközönség az oka. Az újabb megyei rendszer következtében a megyeházak terméből kiszorulván, most már azt hiszi, hogy neki többé semmi teendője a világon, pedig ha a megyeház termei helyett a gazdasági egyesületek terméit keresné fel, meglátná, hogy tevékenységének tere ime itt nyílik most, s ami eddig a megye volt, az legyen ezentúl a gazdaközönségre nézve a gazdasági egyesület. (T.)

Gróf Forgách Antal †

1819.—1885. április 2.

Nógrádvármegye igazságos volt, midőn azon férfinak, kilt a fővárosi sajtó egy része, politikai multjára, a „fátyol“ dacára, túlszigorúan ítélte el, önkényesen oly végtiszteletet nyújtott, mely csak ritka derék embereket illet meg.

Jól tudjuk mi, hogy az elhunyt gróf, ki tanulmányai, sőt vagyoni viszonyainál fogva is, utalva volt arra, hogy kora ifjúságától kezdve, és már jóval 1848. előtt, bírót, majd közkormányi hivatalokat viseljen, e téren tanúsított kiváló képességeinél fogva az ötvenes évek végén Morva, 1860 ban Csehország cs. kir. helytartójává, a következő évben pedig, Schmerling alatt,

TÁRCZA.

Tied volt. . . .

Tied volt első költeményem.
Legyen tied határ-dalom.
Oh mert szép voltál életedben,
Szép — a hideg ravatalon.

Hő szerelmed Veasza-lánginál
A szív jóra nyert ihletést,
Munkás kesz és gondos szemed
Elűzött minden szenvedést.

Hű ábránd, gőg és hiúság,
Nem győtrék soha szívvedet;
Mert ott lakott: a tiszta jószág,
A hit, remény és szeretet.

Szent volt a tőzhely, mely körül,
A his család csoportosult,
Te voltál az örangyal ottan,
S lépten nyomon áldás virult.

De azért is voltál te oly szép
Oly kedves és oly bájos;
Mert e sok szép női erényről
Csak én tudok, — s a koporod.

Napló levelek.

(Polytatt és vége)

Meg vagyok győződve, hogy az a szép asszony egyáltalában nem gondol többé rám — és hogy én igen nagy bolond vagyok, hogy még mindig gondolok rá, sőt mi több, unalmas és nem obis . . . Pedig valamikor azt mondták rám, hogy obis vagyok — de hát ez régen volt, két év előtt. — — —

Két év! ha est a két évet úgy ki lehetne törlni az életből mint a palatábláról letörli az ember a rossz számadást . . . és talán mégse törölném le, ha lehetséges volna, mert akkor arra sem emlékezném vissza, hogy milyen boldog voltam azzal a szép asszonnyal és ez fájna, mert az a boldogság olyan édes volt, hogy el lehet érte túlni a szenvedéseket is . . . Néha úgy elgondolkozom, hogy nem én voltam a hibás? Ugy nem szerettem őt hibáztatni s miután magamat nem hibáztathatom, mindenért a végreteket szem felelőssé . . . Bánt engem, ha őt hibáztatom, mert ő neki, annak a fényes, glóriával körülvett álomképek kell lenni szívében az idők végtelenvégeig, mint volt gyermekkoromban, mikor a lecsékönyv helyett az ő fotográfiáját bámultam nagyapám albumában s mint volt később, mikor karját karomban öltve sétáltunk . . .

Nagyon sok helyen sétáltunk, mert sokfelé utaztunk s így nem akarok helyet specifikálni, különben lehet, hogy valahogy mégis közébe kerülnek ezek a lapok és nem akarom, hogy indiskrécióval vádoljon — én ugyan nem akarok előtte — ha véletlenül mégis eszébe jutnék — mint oltárkép ragyogni, elég, ha mint arra a jó, hőbortos, bolond szura gondolok rá, a ki őt úgy imádta, de mégis rosszul esnek, ha azt hinné, hogy én a világ előtt elmondom azt, hogy merre jártam vele, akkor — mikor ő olyan jó volt, hogy az én kedvemért szinte álmodott . . .

Mert igazán jószág volt ez tőle és ő igazán nagyon jó asszony volt — kár, hogy ő neki is hibája volt az, a mi közbe Éva minden maradékával, t. i. hogy nem tudott sokáig az maradni, mert hiúság és szeessége igen unalmasnak találta volna az örökös jószágot . . .

Igaz volt különben ebben is — ő neki mindenben igaza volt, — mert az örökös napfény is unalmas

s szinte jó egy kis üdítő fergeteg . . . Kár azonban, hogy némely fergeteg fölűditi a kert virágait, de egy öszetépi, letiporja őket, hogy nincs többé az a nap-sugár, a melyik valaha új életre keltse . . .

Lám, ha az én szívem jajgat és szugózik és mindig azzal vigasztalom, hogy volt nagyon boldog, érje be vele . . . hány szív semmisül meg a nélkül, hogy csak meg is islelte volna a boldogságot — ő legalább azzal a tudattal fog porladni, hogy élvezte azt . . . csak már ott volna — csak már porladna . . .

Nagy bolondság olyan sokáig készülni valamire, a minek úgy is meg kell történni . . . vagy jobban tetszik neki úgy nyavalyogni és hazni az életet, melynek nincs már egy sugara, nincs egy virága és csak az emlékezet segít még szebb, jobb napokról . . .

Mert hogy még remélne gyógyulni, feladni annál minden bolond volta mellett is józanabbnak tartom . . .

Hiszen két év óta megtanultam már, hogy ez lehetetlen, két év alatt látott elég szép arczot, elég szép tájat, a mely amast letörölhette volna róla, a mely sebeit behegesztette volna . . .

Nem panaszkodhat, eleget meghurcoltam külső és belsőldön; néha szinte azt képzeltem, hogy comme voyageur vagyok — a ki szívvél utazik — rá is tudtam volna akárkire s néha úgy örültem mikor már azt gondoltam, hogy tudadtam azon a nyavalyán, beteg, hőbortos szíven; de egyre csak visszazuhkolt bszám és elkezdte a régi nótát a multakról . . .

Tessék elhinni kiálthatatlan szíven — most már nem sokat fogok vele komédiázni és megbüntettem; rögtön ítélőbírásg elé állítom s kap ölmet és pukaport . . . ezzel aztán be lesz fejezve minden ostobasága s nyugtom lesz tőle . . .

De talán ez még tölesem lesz aztán a legnagyobb ostobaság? . . .

b. Vay Miklós lemondása után, Magyarország kancellárjává neveztetve ki, mint ilyen engedett a legfeljebb kíváncsiaknak, vagy talán helyesebben szólva, a kamarilla orszákoskodásának: ellenjegyzé az 1861. ki országgyűlés feloszlatását a teljhatalmú ideiglenes kormányzatot hozott be; e tetteit mi ép oly kevéssé tartjuk hazafiasnak, mint nem azt, mit, ma is dicsőített, népszerűsítő sok más magyar mágnással egyetemben 1849. tavaszán Pozsonyban cselekedett gróf Forgách: de viszont tudjuk azt is, hogy kancellári hatalmát soh' sem használta fel akkép, hogy abból az országra végzetes következmények béruljanak; tudjuk, hogy az állásában segélyezett egy oly magyar politikai lapot, melynek mindennapi törekvése volt Schmerling beolvasztó politikája ellen küzdeni; tudjuk, továbbá, hogy mint kancellár, több tekintetben nyilvántuló magyar érzelmei és ténykedéseiről, a kamarilla tagjai a főispánnál nem egyszer bevádolták, s iparkodtak előtte ugyanott a felvilágosítás útjait elzárni, de ő hazafias buzgósa és ügyességénél fogva ilyeneket mégis keresett és talált, s ezáltal Deák Ferencz és társai kiegyezési politikája céljait részről szintén előmozdította elannyira, hogy ezért őt az „örög úr“ mindig kedvelte; végül mert tudjuk azt is, hogy megválvá kancellári állásától, midőn arra a készségebb gr. Zieby Herman hivaltott meg, ő nemcsak mint Nógrádmegye főispánja, de azután mint a megye egyik másik kerületének egész a legutolsó idők országgyűlési képviselője, soha semmi olyat többé el nem követelt, mi alkotmányos és magyar nemzeti szempontból kifogásolható lett volna; sőt ellenkezőleg véglegesen fáradhatlan vala mindabban, mi különösen megyénk közjává előmozdította, s mivel föl kell tennünk, hogy e mozzanatokról a fővárosi tekintélyesebb lapok intézőinek is módjában lett volna információt szerezni; ismételve még, hogy a koronázások kibékültünk nemcsak a fejedelemmel és fátlyolt vetének nemcsak az ő alkotmányellenes cselekedeteire, de azokra is, kik előbb a törvénytelenességben eszközöl szolgáltak, de azután őszintén megtértek, ugyanazért hírlapírói kötelességünknek tartom kijelenteni és konstatálni, hogy nálunk meggyeszerre csodálkoztak és megdöbbentek azon, hogy ép a higgadtabb lapok egy része, nem átalította a hazafiatlanság bélyegét sőt a ravatalon fekvő gr. Forgách Antalra.

E néhány nyílt szó után térjünk át a f. hó 6. án megtartott temetés részleteire, melyek önmagukért — mint a megyei közrészvét meghamisítatlan manifestációjáról, legjobban beszélnek.

Közel nyolcezerre ment azok száma, kik a napon Gácsra sereglettek, hogy az elhunyt grófnak megadják a végtiszteléseket, különösen pedig sokan jöttek az ide bét kilométer távolságra fekvő Losoncz városából. Már délután egy órakor sűrű csoportokban vonult ki onnan a lakosság színeje, gyalog, kinek fogata nem volt, hogy három óra előtt Gácsra érjen.

Majd a balassa-gyarmati, losoncz és a gácsi tűzoltók vonultak fel zászlóikkal, melyeknek mint, tudjuk, védaőke az elhunyt gróf neje. A mi tűzoltóink közül, Schultz Lajos derék alparancsnok vezénylete alatt, mintegy húszan jelentek meg önkénytelen s példás fegyelmük által igen kitűntek.

Jöttek aztán Losoncz város, B. Gyarmat, Kékkő (stb.) községek s azon nagyszámú ipari vállalatok, pénz és egyéb intézetek küldöttségei, melyeknek az elhunyt gróf nagyrészt alapítója, elnöke vagy buzgó tagja volt.

Egymásután robogtak fel a főispán gr. Gyürky Ábrahám, majd az alispán Scitovszky János úr fogata. Láttuk a közigazgatási bizottság tagjai közül dr. Mellicher Ferencz, Kövy Tivadar és gr. Pejcsovich Árhárt nejevel. Losoncz város érdemes polgármesterét Pokorny Gusztávot, Pajor István, Komjáthy Anzelm kir. tanácsos urakat mint egyszersmind a b. gyarmati takarékos és hitelintézetnek, melynek az elhalt gróf hozzászólások során át rendes elnöke volt, képviselőit, továbbá Szilgyártó Sámuel kir. tanácsost; Szakall Ferencz és Török Zoltán országgyűlési képviselőket; a „Losoncz és Vidéke“ szerkesztőségének tagjai közül Kovács Ferencz, Lantzy István és Pap Károlyt; dr. Plichta S. és dr. Kacsovich Gyula megyei főorvosokat; Zelenka Károly losoncz kir. járásbíró és a bíróság több más tagját; Balgha Fer. szécsényi aljárásbíró, a szomszéd-birtokosok közül gr. Czebrán László nejevel, Prónay Pált, gr. Berchtold Arturt, Szilassy Róbert, Benicsky Gyulát és Árpádot, Szentiványi Ferenczet, Szakall Barnát, Simonyi Dénes és Kálmánt továbbá Alk Nándort, Benicsky Mihályt, Plachy Zeigmondot, Oroszy Józsefet, Bódy Edét, Gellén Endrét, Draskóczy Edét, Tapolcsányi Ferenczet, Grimm Lajost Károlyi Miksát és még igen sokférdát a közéletnek, kiket helyszíne miatt mind elősorolnunk lehetetlen.

A balassa-gyarmati takarékos és hitelintézet képviselőiben megjelent annak ügyőze Balás József is, a

Nógrádi és több más lap részéről pedig és alulírott, kinek — mint független állást egyénnek, több ízben volt alkalmam az elhunyt gróftól, mint a leghumánusabb főügyőkeres magyar főurat, pártatlan családőt s kitűnő gazdát kékkői otthonában megismereni ugyanazért becsúlni is.

Megjelentek Losonczról az ott állomásozó közne hadseregbeli ezred fő és alezredese, több tisztel; Pongrácz György, Szerémy Gábor, Csönka Zeigmond, Ilj. Szakall Antal, Kacsovich Iván és Baross Árpád fő és segédcsolgabírák; mindennek felett pedig a polgári osztály és a közneép ezernyi sokasága úgy hogy a látvány, főleg a Losoncz és Gács között elhúzóódó megyei úton, a zöldelni kezdő mezők és erdőségek között, igen tarka, színgazdag és érdekes volt; de nem kevésbé az vala Gács gyászlobogókkal felszerített utcáin és tágas téerein is, hol az érkezőknek százakra menő fogatai csak alig találtak helyet.

S a rend mégis sehol, az egész gyásznappal alatti egy percze sem zavartatott meg, mit korántsem azon két lovas és hat gyalog megyei hajdúnak kell tulajdonítanunk, kiket az alispán inkább csak dísz végett rendelt ide Balassa Gyarmatról, sem a jelenvolt néhány csendőrnök; de az intelligens és kegyetlen észűző tömeg összefogalmának.

Gács és várkastélyánémán tekintett le az alatta omlédkodó kegyűri templomra, melyben a gróf ravatala fel volt állítva; a bejárat előtt a bent az egyházban is, egész a ravatalig, a gróf uradalmának erdészeti személyzete képezett sorfalat; kíváncsiul a ravatal előtt leherbe öltözött húsz gácsi hajdón foglalt helyet. A templom falazata belülről csaknem egészen gyászsázzal volt behúszva, rajta a gróf czimerei.

A földtől előtt magasra helyezett érzékporsóban gyertyaár és igen díszes feliratos koszorúk halma között fektet az elhunyt gróf; lábainál, bársonypárnára elhelyezve, a nyert érdemrendjelek, köztük a Szilvási és Lipót-rend kis és nagy keresztjei s a pápai Krisztus-rend csillaga voltak láthatók.

Pont három órakor az egybeseregelt vidéki és kegyűri nagyszámú papság, melynek sorából felismertük a varbói esperest st. Moháry Gyula, a b. gyarmati és kékkői plébános st. Hottovinszky és Moháry Gyula urakat, megindult az éppen ide érkező rozányói püspök, dr. Schopper György élé, hogy őt a földjén át, teljes díszszel, a templomba kísérje, utána bevonult a gyászos család: az elhunyt gróf özvegye, két s ép hajdón lánya Ilona és Klótila és nővérvő szintén két fia: Antal és János; bátyja gr. Forgách Sándor, továbbá a rokonság; a főispán és a kitűnőségek, kikkel a templom színiig megtelt.

A mindenkit megható gyászenékek és zsolomák elszegése s a szertartás bevégezése után, megindult a menet a gácsfalvi köztetető felé; elől a két megyei huszár, kik a megyének fátlyóval bevont régi zászlóit vitték. S itt ki kell emelnünk, hogy az elhunyt gróf épp úgy, miként testvére, József, a Deák-kormány alatti nógrádmegyei főispán, saját kívánsága folytán lön ezen köztetetőbe és nem egyik vagy másik család sírjába temetve. A hazai föld keblében kívántak nyugodni.

A sírnál újból a püspök szentel be a koporsót, s midőn az utolsó ima is elhangzott s távozott a nagy sokaság, lépten-nyomon lehetett hallani, a köznéphez tartozók sorából efféle nyilatkozatot: „Többé nem lesz ily grófunk!“

A király ő felsége, mint halljuk, Pápay udv. tanácsos állal táviratilag fejezte ki az özvegy grófnőnek részvétét; hasonlókép Simor János bibornok hercegprímás. Meleghangú táviratot küldött továbbá Prága polgármestere, mely részvétét fejezvé ki a gróf, mint a cseh főváros díszpolgárának elhunytja felett.

A koporsójára helyezett harminczöt koszorú közül főlemlítetjük a grófnőét ily felirattal: Vigasztal hatlan ödtől, ki benned mindenét veszté; a gyermekekét; Nógrádmegyét, (gyönyörű tisztababér korát, világos kék szalaggal, a jelenleg Olaszországban időző gr. Forgách Józsefnőét; Scitovszky János alispánét, igen díszesen kört, pálmalombokkal; Pápay István udv. tanácsosét; Révay Ilona, Gyula és Rózsát; Königsberg Irma grófnőét; dr. Majthényi László és nejét; gr. Czebrán és nejét; Prónay Pált, Pongrácz György és nejét; báró Mertens, Hübbig lovag és számos rokonét; a balassa-gyarmati takarékos és hitelintézet, a losonczai gőzmalom részvénytársaság, Kékkő mezővárosa, gácsi hívei (stb.) koszorúját.

Béke legyen hamvai felett! Reményi Károly.

Elmélkedések.

Perényi Gáborról.

(Folytatás.)

Jól régen túlhaladott dolog már az, hogy a főadlyt a hygienikus viszonyok javítására kellene irányozni, a hol ennek jó feltételei megvannak, már akár

a mesterség, akár a természet által ott a fertőzési és ragályzasi sporák, sehog' sem lelik fel otthonjukat; így tudjuk, hogy megyénk Agárd községében, a mélt. kúli, hogy magát a többi községektől, vagy elzárta volna, vagy praescriptió szerint desinfectált volna — még a cholera-ról nem tud, csak azért mert hygienikus viszonyai, magas száraz fennsík rendkívül, s a földön mely talajvis stb. — a legkedvezőbbek.

Népünk csekély kivétellel a lefolyt évben is ép oly szegény, ép oly mértékűen, ép oly elfogult, s ép oly indolens volt, mint ez előtt. Lakadalmok helyett legnagyobb része ez évben is valóságos orgiákat tartott; elfogyasztván pár nap alatt mindazt, a mi kamarájában, pinceszéjében, padlásán és bugyillárisában volt, s a minék talán egy évig kellett volna eltartani. A regálékát évről évre jobban fizetik, jeleül annak, hogy a pálinkaivás, eme pokoli, s népünket minden tekintetben tönkretévő komisz szenvedély, s az azzal kapcsolódott egyéb ártendi, és ártendi ferde viszonyok mily belolyással vannak a betegségek iránti csekély ellentállásra nézve, naponként látjuk. Az 1873 ki járvány alkalmával a reám bizott cholera kerületben a mintegy 360 cholera halott között csupán két úri rendű volt.

A fennebbiekből folyólag tehát a mi jó alsó osztályunk bizonyos tekintetben még mindig a tökéletlenség aditójában botorkál. Gondolata, ismeretkőre alig terjed túl az ötlet legközvetlenebből érintő gazdasági viszonyain. Több helyen olyan az egész szellemi állapota, mintha sem papja, sem tanítója nem lenne, s mintha egyébre nem tanítanék, mint erkölcsstanról és lönválasztott vallásokról. Nem is lesz az mindaddig máskép, míg csak papjaink, áthatva a minden irányú tanításiügy buzgóságától, és aszeretétől, válllva tanítóikkal teljesen nem helyezik magukat lelkiismeretes feladatuk magasztára. Mondanom sem kell, hogy mennyivel könnyebb egy tanult, bizonyos képzettségű, és erkölcsöséggel bíró népet kormányozni orvoslai. De ne csak a lelkész, a tanító, de mindenki, ki hitte szerint eszével, tanácsával, és eszméivel terjesztheti a felvilágosodást, terjessze azt; ne rejtsen senki véka alá azt a mit tud, s a mivel akár közvetve, akár közvetlenül hasznára lehet hazájának.

Mintán oly kevesen vagyunk, s mintán oly sok az ellenségtünk még idebent is, fokozott erővel kell odátörökednünk, hogy mint nemzetnek létfeltételi szükségességnek. Látunk maroknyi nemzeteket, kis államokat virágozni, a hatalmasbakra inponálni, csak azért, mert nem lankadó munkálkodásuk által a minden irányú civilizációnak igen magas fokára jutottak.

(Folyt. a vége kőv.)

Községi élet.

Tekintetes Szerkesztő úr! Szavaim félremagyarázása miatt kérek az ügyben még néhány szót.

„Falusi“ úr első cikkében példák gyanánt mondja, hogy bizonyos bírák, jegyzők, kijátéva az ellenőrzést, visszaéléseket követnek el. — Én a bírói, jegyzői értelmes egyéneknek tartva, következő cikkemben ezt mondóm, hogy az értelem kevés érdeklődést tanusit és ahol érdeklődik is amint a „Falusi“ úr által felhozott példák mutatják, akkor is egyéni javát keresi.

Kicsoda? Az, aki a felhozott példák szerint visszaéléseket követ el a maga javára.

Hogy ebből, hogy lehetett következtetést vonni arra, mintha én „Falusi“ urat akartam volna gyanúsítani, kinek jó akaratát és alapigazságait községgel elismertem, azt nem értem, az ezsem ágában sem volt.

Engem cikkem megírásánál egyedül az vezetett, hogy bár akadnának ma is vesérek, kik mint „Falusi“ úr, érdeklődnek, — és akkor az ellenőrzés teljesebbé, — biztosabbá válván, visszaélések sem történhetnek.

Hogy a visszaélések a munkaerő hiányából származának, azt soha sehol sem állítottam. — De ha vesszük, hogy egy községnek mennyi minden téle egymástól különböző belügyei vannak, akár a közhatalmát, akár a rendőri teendőket, akár a községességi ügyet, akár a közsoktatást, vagy a gazdasági és ipari érdekeket, közforgalmat és szabályozásokat tekintjük, s ha vesszük hogy ezen különféle közügyek mindenik ágazatában mennyi tevékenységre közsokhatásra, érintkezésre, megbeszélésekre tervezésekre és hivatali eszközök és segéd források előteremtésére van szükség; előttem bizonyosnak látszik, hogy ezeknek egy jegyző a ki más nemű és más irányú munkahalmazzal van egyes ember erejét felülmúló arányban megterhelve, — úgy amint azt a községi élet fejlesztesének érdeke megkívánná, legjobb akarat mellett sem képes elegend tenni. —

1885 aprilis 6-án.

Kiváló tiszteltette
Városl.

Értesítés és felhívás

a tenyész dikák tárgyában.

Nógrádmegye által, tenyésztesének emelése céljából a gazdasági egyesület által, a nagyméltóságú földművelés ipar és kereskedelemügyi m. kir. miniszteriumtól beszerzett öt darab kuhlundi és öt darab bormi faj tenyészdikák megörkeztet, miért is ismételtan felhívatauk úgy az egyesület közléseibe lépett

községek, valamint a gazdasági egyesület egyes tagjai is: hogy bika szűkegleteik iránti kívánságaikat alólírottul annyival inkább baladéktalanul jelenték be, mert a bikák szétosztása csak a bejelentések sorrendjében lesz eszünkölhető.

A tényleg bikák a Nógrádmegyei gazdasági egyesület tagjainak 20 % Árleengedéssel, a szokott feltételek betartásának kötelezettsége mellett lesznek átadandók. A vételárhárom féléves kamat nélküli részletekben lesz törlesztendő, ezen kívül a községek úgy az egyes egyesületi tagok közül, azok kik erre igényt tartanak, 25 frt segélyben is fognak részesíteni az egyesület pénztárából, ha az átadási feltételeket pontosan betartandják.

Ezen tényleg bikák közül öt darab kublendi és egy berni faj ideiglenesen Losoncra egyesületi tag Szakal Harnabás úrnál, négy darab berni faj pedig alulírottul B. Gyarmaton helyeztetett el, hol azok néhány napig megtekinthetők s a már előjegyzettek átvehetőek lesznek.

Az összes megmaradt s elő nem jegyzett bikák Ludácban egyesületi tag gr. Pejacsevich Arthúr úrnál fognak a szétosztásig csoportosítottatni, megjegyezve, hogy ezek összes szállítási költségeit az egyesület fogja fizetni ellenben a tartási költségek az egyes átvétők által lesznek megtérítendőek.

A nagyméltóságú földmívelési miniszteriumtól az egyesületnek átengedett tényleg bikák törzskönyvi számai és becserítke a következők:

I. a kublendi fajból:				
1) a 217 törzskönyvi számú bika becserítke	240	frt		
2) " 218 " " " " " " "	240	"		
3) " 219 " " " " " " "	210	"		
4) " 220 " " " " " " "	240	"		
5) " 240 " " " " " " "	170	"		

II. a berni fajból:				
1) " 121 törzskönyvi számú bika becserítke	250	frt,	neve László szül. 1882. decz. 8-án anyja „Zita” tiszta berni faj, atyja „Bettyár” ugyan az.	
2) " 126 törzskönyvi számú bika becserítke	200	frt	neve „Frigyos” szül. 1883. március 6-án anyja „Özse” berni faj atyja „László” ugyan az.	
3) " 127 törzskönyvi számú bika becserítke	250	frt	neve „Dezso” szül. 1883. május 23-án anyja „Wasa” berni faj atyja „László” ugyan az.	
4) " 129 törzskönyvi számú bika becserítke	200	frt,	neve „Lorán” szül. 1883. aug. 10-én anyja „Gaspera” berni faj atyja „László” ugyan az.	
5) Végre egy darab berni faj	200	frt	becserítkeben. Kelt B. Gyarmaton, 1885. április hó 9-én.	

Pály Árpád,
egyesületi titkár, községügyi előadó.

Palóc-világ.

— Tanulmány. —

A palóc-kérdéssel a jelen század első három négy évtizedében több előkelő tudósunk „ex professo” foglalkozott. A historikusok, kiválóan Fejér György a kunai azonosnak veték; míg a szomszéd népek forrásait azt gyanították, hogy a palócok valamikor a varáz-korban orosz uralom alatt állottak, s az az ő skandináv-kodexet, melynek címe „Igor hadjárata a palorok ellen” ma is tanítják a moszkvai egyetemen.

Magyar kútfőkből közönségesen a szent László koráig vezetik vissza a palócoknak beköltözését —, de ez sokkal régebbnek látszik, sőt valószínű, hogy a honalapító Árpád a Mátra és Karancs tövében már ott találta őket; mert hisz a palócok Klaproth Gyula szerint már a 996 esztendőben szerepeltek; ez a nép, amely ma a társadalmi fejlődésnek oly alanti fokán áll.

S ethnografiai szempontból éppen az a körülmény nevezetes.

Embertani és néprajsi adatok szerint a kun egözen más néptörzs lehetett, a mire a történészek kevés tekintettel voltak. Hogy furcsán beszélnek, Timon Sámuel szerint különösképpen éppen nem lehet venni, mert az már akkor idősebb volt keverve hátha ma bírálja meg az ember őket.

A magyar törvénykönyvben nem fordul elő a palóc sehol, amire szükség nem volt soha, mert ha a székely Erdélyben mint nemzet szerepel, annak oka abban keresendő, hogy ott a magyar is meg a szász is a községnek kardinális fogalmát képezte.

Béla király névtelen jegyzője magát a palóc földet oly részletesen ismertette, aminővel hazánk más vidékéről III. Béla korából, de későbbi időből sem igen dicsőíthetünk; s e miatt nem egy tudós jött arra a véleményre, hogy maga a „Névtelen” is palóc volt s aligha nem az agri püspök Cletus.

De sőt a nyelvészek szerint a halotti beszédet, a „Latitac feleym zumtucel mie vogmuo” kezdett u. n. Pray kodexet is a palóc földön szerzették s Horvát István azt hiszi, hogy ha Révai a nagy, nem lett volna tekintettel ennek a magyarázatánál a palóc nép nyelvének a természetére, érdemileg soha meg nem fejtette volna. Nagy becsesül is bir ezért minden palóc nyelv-búvár az „Elaboration-grammatica hungarica”

Csak hogy biz abban a régi jó világban a palóc még se írni, se olvasni nem igen tudott; olyan palórozatlan volt az az egész középkorban, mint az Arany „Toldi”-jának mintaképe, melyhez a költő az alakot, mint tudjuk, az illovali alakjától kölcsönözte; a ki-

ról mint a népmonda is tartja Nagy Lajos vagy Holcás Mátyás előtt

„Nyomoradat félkezével kapta vala,
Buda felé utat azzal mutat vala.”

A néphumor tehát már ekkor is ilyen „kézzel fogható” alakban nyilatkozott itten.

Hogyne? hisz az eredeti palóc földnek ma is három középpontja van, az egyik Péterfalva, Gömörben, a másik Somos Ujfalu (Nógrád), a harmadik Macenkán Hevesben; hogy ezek közül melyik az igazi ki tudná megmondani. Hosszas kérdőzködések után egyszer megmagyarázták e sorok írójának, hogy azért van a világ közepé Somos-Ujfalu, mert ott egy palat és azak felé foly, legalább egy darabra; míg aztán az utját megváltoztatta.

A néphumor olyan itt, ahol még a koldús is csófolkodik, ha alalmazást nem kap, mint Kazárón, mikor egy asszony elutasította „ne is adjon nektek az leten ezen a nyáron se esőt se harmatot . . .” — úgy mond — amit az öreg úgy magyarázott meg, mikor ez átok miatt vallatásra fogtak, hogy lám! a minap a vizlátszónak olyan harmatot adott, hogy levitte a bőlcsőt gyerekektől Pásztorhárra! Azóta kapott birre a „vizlátszónak” harmat.”

(Folyt. és vége. kör.)

H i r e k.

Személyi hír. Scitovszky János alispán úr e hó 7-én Budapestre utazott.

Megyénk egyik kiváló családjának, a Huszár családnak sarjadéka, Huszár István úr kedves és szeretetre méltó leánya: Gabriella, e hó 8-án kelt egybe B. Pesten gr. Pongrácz Vilmos úrral. A családi értesítés következőkben adta ki: Baráti Huszár István országgyűlési képviselő örömmel tudatja, boldogult neje moysfalvi Gyurcsányi Gabriellától származott leánya baráti Huszár Gabriellának, szentmiklósi és óvári gróf Pongrácz Vilmos cs. k. kamarás és a 15 ik huszár ezredben tartalékos hadnagy, szentmiklósi és óvári idősebb Pongrácz Jenő cs. k. kamarás és szolgálaton kívüli ezredes, pápai szent. Gergely rend nagy keresztosa és a. t. és neje nagylányai és vásáros-naményi Lóczy Vilma csallag keresztos hölgy fájával f. é. április 8-án Pesten való egybekelését. Az esküvő B. Pesten április 8-án d. u. 2 órakor az egyetemi templomban ment végbe. Az egyetemi templom környékén már két óra előtt nagy tömegekben hullámozott a nép, de a rácskapun belől csak a meghívottak becsúszhattak be. A templom oltára pazarul fel volt díszítve. Az oltár körül foglaltak helyet a arisztokracia hölgy tagjai. Az esküvőn jelen volt gr. Gyürky Ábrahám főispánunk is, továbbá br. Majthényi László, gr. Csáky László, Porczel Béla, Sömsich Pál, gr. Zichy Jenő, Ghyecz és Bujanovich altábornagyok és számos országos képviselő. Mint írják a menyasszony tolettje feltűnő szép volt; fehér altárs ruhát viselt, hosszú, nehéz uszályal, s haján myrthus koszorú volt. Násznapok voltak: baráti Huszár László és gr. Csáky László. A vőfény tisztaságot teljesítették: br. Andreánszky Gábor, br. Jeczenszky Sándor és gr. Csáky J. Koszortleányok voltak: Huszár László leánya: Huszár Andorin, Irma és Karala, továbbá: Jeczenszky Irma és Cruy Chanel bárónők. Az esketést Huszár Antal prépost végezte. Esküvő után az „Angol királynőben” fényes nász lakoma volt, mely után a boldog ifjú házaspár Bihar megyébe, Kágyára utazott. Hottig tartó boldogság kísérje ezen szép frigyot!

Hymen. Báthly Béla gácajárnai szolgabíró úr, közkedveltségben álló barátunk és derék megyei tisztviselő hűvét első napján, április 5-én jegyezte el a kedves és szép Fayl Mariaka kisasszonyt Kőszénben. — Galgóczy Erzsébet kisasszonyt, Galgóczy Bélának a Zichy senioralis uradalom érdemes és derék tisztartójának szeretetre méltó bájosa leányát, ugyancsak hűvét első napján jegyezte el Zeélyben Lovas Sándor cultur mérnök úr. — Kövér János úrnak, a b. gyarmati polg. iskola rajztanárának esküvője, Forster Matild kisasszonnyal e hó 7-én ment végbe Miskolcra. Ezen működés élén Szabadhegyi Géza és Huszár Béla urak állanak, kik nemcsak ellenséki kört fognak létesíteni Ipolyváson, hanem havi lapot is indítanak, hogy a kiábrándult hontmegyei ellenzéket a lethargiából felgalvanisálják a folytonosságot fentarthassák. A lap szerkesztői: Stéger Imre, dr. Rácz Imre és Ivánka István urak, programjokat e napokban már ki is adták. A munkatársak többnyire pártemberek s inkább kard, mint tollforgatók. Neveik: Ivánka Zsigmond, Huszár Béla, Sággyi Károly, Gyura Adolf, Kádár Kálmán, Hederváry Antal, Kárcsonyi Sándor, Varju Sándor, Haydin Károly, Ivánka László, Zibronyi Gyula, Viszolejeszky Károly, Pápay Ignác, Payer Imre, Kovács József és gr. Szotom Lajos urak. Mint minden új dolog, ez is szenatiót keltett, s nagy érdeklődéssel várjuk a br. Majthényi László főispán ellen kihuzott sach ot, melynek aligha math lesz a vége.

Borzasztó tűz dühögött Vanyarczon április 1-én, mely nemcsak számos házat hamvasztott el, de elpusztította és rommá tette az ottani régi evangélikus templomot is. Az ódon templom harangjai, orgonája elpusztultak, csupán csak a kőből készült szobák és a puszta falak maradtak meg. Bizony szomorú hűvétjek volt a vanyarciaknak. A hűvétük szomorú istentiszteletet a templom romjai között tartották meg, mely alkalommal Maróthy Emil, az egyház kiadó lelkésze gyönyörű és szívhez szóló prédikációt tartott a híveknek. Mint értesülünk, a templom helyre állítása iránt az egyház könyör adományokat is fog gyűjteni, hiszük azonban, hogy Dessewffy Otto és Veres Pál urak, mint ezen egyház nemesekből férfai, mindentel fognak követni, hogy a templom még az évben felépítmék.

A salgótarjáni takarékpénztár igazgatója: Okolicsányi István úr, pósfalvi birtokos, s a községek iránt melegen érdeklő derék férfiú, választott meg.

Gyászrovat Horváth Danóé szül. Algóvár Etelek, e lapok szerkesztőjének kedves és szeretett nejét a mult szombaton, B. Gyarmaton április hó 4-én nagy részvét mellett kísérték a temetőbe. A korán elhunyt példás életű derék nő ravatalát számos koszorú borította el; a vigasztalhatlan férj és a nagyszülők koszorúján kívül ott volt látható Scitovszky János alispán úr és kedves neje szül. Szitányi Eugeniának fehérselyem szalaggal átkötött értékes gyönyörű immortell koszorúja, úrv. Szűdy Henriké, Hudecs Zsigmondné, Buricz Mihályné, Fábry Jánosné urbölgyek és Gyürky Medárd, Milovan János urak, valamint a családtagok szép koszorúit. — A temetésen ott láttuk Scitovszky János alispánt és az alispáné, Harmos Gábor főjegyzőt nejével együtt, a megye tisztikar tagjait, a bírósági tagok közül többeket, valamint a város kiűnégeit, rang és vallás különbség nélkül. Igen szép figyelem volt a tűszoltó testület részéről, hogy a temetésen zenekarával együtt tisztelettel megjelent, egyzintén az iparegyelet és legényegylet megjelenése, és ezáltal a közrészvét kegyelotes nyilvánítása jótékony hatással volt a súlyos csapással megütközött férj (fajdalmaira. A gyászszertartás után d. u. 6 órakor megindult a gyászmenet, s elkísérték a sokat szenvedett jó nőt oda, a hol már nem fáj semmisen. Örök nyugodalmat, adj neki istenünk! Lapunk szerkesztője irányában igen szép részvétet nyilvánítt nemcsak B. Gyarmatról, de távolabbról is. Így Orozsi Miklós, Kovács Ferenc (Losoncsról), Gaál Mihály költői hangulattal vigasztaló leveleket intéztek a lesújtott férjhez, megemlékeztek a gyászos esetről: Zsigmond Vilmos képviselő, a pénzügyi bizottság elnöke, Steiner József min. osztálytanácsos, Balás A., Rachler Ferenc, Nádos Gyula (Losoncz), Garba Gyula (Bpest), valamint a távolabb lakó testvérek és sógorok. — A dr. Ács Gyula, a b. gyarmati kir. törvényszéktől a kecskeméti kir. törvényszékhez áthelyezett bíró, e napokban Kecskeméten elhalálozott. — Varga Antal berkenyei plébános április 2-án fejeste be munkás életét a közrészvét mellett temettetett. — Hudecs Miksa losonci áll. képezési tanár urat, valamint Hudecs Zsigmond b. gyarmati ügyvéd és városi községm urat szomorú családi csapás érte, amennyiben hűn szeretett édes anyjok: Hudecs Ilán Johanna asszony B. Gyarmaton április hó 10-én az éjjeli órákban 73 éves korában elszenderült. A jó anyát, ki oly két becsületes, derék embert nevelt a társadalomnak, ma d. u. 4 órakor kísérik öröknyugalomra. Áldás emlékére!

Honvédeink április hó 7-én indultak el B. Gyarmatról a nyitrai gyakorlatokra. A számra névbe 200 legény vigan kelt a nagy útra. Györgypál Ferenc órnagy úr már 6-án hagyta el városunkat. A legényekkel mentek: Kovács Sándor, Tóth Sándor főhadnagyk és Kerling hadnagy. Honvédeink Nyitra 3 hónapig maradnak.

A b. gyarmati takarékpénztár üzleti székházát átalakíttatja, ez okból az építés ideje alatt üzleti helyiséget a szomszédos, Iszakovics-féle házának udvari épületébe tette.

Dr. Hermann Károly megyei aljegyző úrnak az „aljai hatalomról a magyar magánjogban” írt tanulmánya e napokban hagyta el a sajtót s a helyes kis fizet a szerkesztő megrendelhető.

Alsó Pribelen (Hontm.) csuda esett, ugyanis tífus óta be van zárva a kocsmá. Már 1883-ban is az árendás megütközött a kocsmából a nélkül, hogy az újvétel beárta volna. Most 1885 év első napján oda hagyta a kocsmát a másik árendás is, állítván, hogy nem lehet A. Pribelen megélni. A község 68 házámból, s ugyan annyi családból áll. Ezenkint árenda: 200 frt, a kocsmagr. Zichy senioré. Ebből az a tanulság, hogy a szidó csak azt ronthatja meg, a ki hagyja magát megrontani. A pribeli nép számít, nem akar többet kiadni mint amennyit bevesz. Mind a két szidó árendás különben mivel és becsületes ember volt.

Feloldó szerkesztő: Horváth Danó.

12—1885. sz.
Alulírt kiköltött végrehajtó az 1881. 60. t. cz. 108. §-a értelmében emmel közhírré teszi, hogy a b. gyarmati kir. járásbíró 9371—1884. sz. végzése által Grápel Hódjává Paragyi György és neje ellen 1305 frt 90 kr. tiszta, ennek 1884. évi kript. hó 30-ik napjától számított 6%, kamattal és eddig összesen 70 frt 90 kr. perköltés követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 1000 frtra becsült 1 csapó-gép felszereléssel, és egy gémszemből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladni fognak.

Mely árverésnek a 3413—1885. sz. kiküldött rendelő végben folytatja a helyszínén, vagyis Ipolykészen tartott kapasszi pusztán leendő eszékölésére 1885. évi április hó 18-ik napjának d. u. 10 órája 11. határidővel kiűtetik, és ahhoz a venni szándékozóknak emmel oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. 60. t. cz. 107. §-a értelmében a legelőbb ismeret becsárón alul is eladhatni fognak.

Az elárverendő ingóságok vételára az 1881. 60. t. cz. 108. §-ában megálapított feltétel szerint lesz kifizendő.
Kelt Ipolyváson, 1885. évi március hó 25-én.

Malocsay Miklós kir. bír. végrehajtó.

HIRDETÉSEK.

Üzletmegnyitás.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szives tudomására hozni, miszerint évek hosszú során át a férfiszabó ipar terén nyert tapasztalataimból kiindulva, Losonczon, a gácsi utcában, a Rozsnyay-féle házban

férfiszabó-üzletet

nyitottam, mely üzletet a legújabb divat igényeinek megfelelő, jóminőségű és szilárd gyártmányú szövetekkel szereltem föl, hogy nagyrabecsült megrendelőim minden ebbeli igényeinek és kívánságainak kellően megfelelhessenek. — Kérve szives megrendeléseit, mely lyel maradtam

Losonczon, 1885. aprilis hóban

kész szolgája:

Nagy István.
férfiszabó.

Fontos minden

idegbajban szenvedőre!

Az idegbajok csak villanyosság által gyógyíthatók meg alaposan. Az én új induktív készülékeim (villanyozó gépek) minden laikus által könnyen kezelhetők és nem szabadsa egyetlen családtól sem hiányozni. Köszvény, rheuma, elgyöngyítés, fog és rheumatikus fejfájások, s egyáltalán minden idegbaj gyökeresen gyógyíthatik induktív készülékem által. Ara egy teljes kezelésnek kimerítő használati utasítással együtt 8 forint, Egyedül és kizárólag nálam rendelhető meg.

Dr. BEECK F. Triest,
2. Via Ponders 2.

Eladó juhok!

Az ipolykúrti gazdaságban 300 drb egy-nyiretű anyajuh, gyapju alatt, báránnyal együtt; továbbá 60 drb egy és kétnyiretű hágo-
kos eladó, mi iránt tudakozódhatni Ipolykúrtőn u. p. Szécsény, a kezelő tisztánál.

DREHER ANTAL-féle
PALACZKSEREK

valódiáguk és hamisítlanáguk jóállása mellett.

DIETRICH és GOTTSCHLIG-nál BUDAPESTEN,

VAGY

DREHER A. serfőzdéjében Kőbányán

rendelhetők meg.

Megrendeléseknél mindenkor a legjobb minőségű reservált

kivitelű ser jó eszközésbe.

Ismételadókát vételökhöz mérten a lehető legnagyobb előnyökben és jutányos árakban részesítünk.

Bővebb árjegyzéket bárkora ingyen és bérmentve

kaldunk.

B-Gyarmaton egyedüli elárusítás: **Elfer Ferencz**

úrnál.

1-6

Üzlet áthelyezés!

Van szerencsém a t. cz. közönségnek tudomására hozni, hogy üzletemet e hó 10-én sóház és buzapiacz közelében Gaál-féle házba áthelyeztem.

Együttal kérem, benem helyezett szives bizalmát jövőre is fentartani kegyeskedjen, főttörkvésem leendő pontos kiszolgáltatásom által azt jövőre is megérdemelni.

Magamat a nagyérdemű közönség kegyes pártfogásába ajánlvamély tisztelettel

JUNG ANTAL,

fűszerkereskedő.

Itt szerény feltételek mellett egy tanonecz azonnal elfogadtatik.

HIRDETÉS.

A nógrádmegyei gazdasági egyesület b.-gyarmati telepén termelt 1884. évi termés kolompér és tengeriből eladó több méter mázsa még pedig:

Anquantino tengeri, egyleti tagoknak	4 kr. kiloja,
Pignoletto tengeri,	" " 5 kr. kiloja,
Székely tengeri,	" " 6 kr. kiloja,
Lófogu és birka fog	" " 5 kr. kiloja,
Korai kolompér	" " 5 kr. kiloja.

Fáy Árpád,
a titkár.

Fris ideit töltésű

ÁSVÁNYVIZEK.

Hasonszervi és (electro-homeopathia) vilanyos-hasonsenvi gyógyszer.

Mindenféle gyógyborok, különlegességek, illat és kötszerek; továbbá

legjobb gyógyszer

mindennemű köhögés, rekedtség, nehéz légzés, hurut, elnyálkásodás, különféle tüdő és torok bántalmak ellen a

Codeines moha-növény szeletkek

kaphatók B-Gyarmaton, a magyar koronához czimzett gyógyszerárban.

Egy igen szép bolthelyiség kiadandó a gyógyszerár mellett. Bővebbet ugyanott.

Cséplő és szecskavágó gép eladás,

vagy bérbeadás.

Egy jó karban lévő Szigel-féle 3 lóerejű cséplő egyszerűsített szecskavágó gép, minden szükséges kiegészítéssel ellátva, örökáron eladandó, vagy bérbe adandó, a feltételek megindíthatók a megtekinthető

Berczelly Ödön

B-Gyarmaton.

A nógrádmegyei gazdasági egyesület által a certán tényezés emelése céljából 10 darab mezőhegyesi kam fog becszenetelni, melyek 50-százottól ár leengedés mellett fognak az egyesület kötelekbe lépött közönségnek átadni, felhívtnak tehát a közönség, hogy ezen kamok átvétele végett alóliruttatni annyival inkább haladéktalanul jelentkezzenek: mert az igazgató választmány határozatához képest a mennyiben ezen kamok a közönség által nem vétetnének mind át, azok egyeseknek is kiadhatók lennek miert az áttal az egyesületi tagok is felkértnék, ezen tényezés állatok átvétele iránt jelentkezni.

B-Gyarmaton, 1885. aprilis hó 10-én.

Fáy Árpád,
egyleti titkár.

HÖLGYEINK FIGYELMÉBE!

A negyed beállítási költségességűk a-
gyelmebeajánljuk a következő színpadokat megrende-
lés végett.

I. Magyar Házasszony

Házassági, gazdasági és színpadai beállítás, a ma-
gyar gazdaságok orsz. egyetemes hivatalos köz-
lönye, mely már IV. évfolyamán van és nagy elter-
jedésnek örvend. Megjelenik minden vasárnap, ün-
nepnap és más alkalommal színpadai melléklettel.
Egyedüli elárusítás: 6 forint
Ár: 1 forint
Egyedüli elárusítás: 3 forint
Ár: 1 forint
Egyedüli elárusítás: 1 forint 50 kr.
Egyedüli elárusítás: 1 forint 50 kr.
Egyedüli elárusítás: 1 forint 50 kr.
Egyedüli elárusítás: 1 forint 50 kr.

II. Magyar Gazdaszónok Lapja

Házassági, gazdasági és színpadai beállítás.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én. Csak-
közönségnek ajánljuk a következő színpadokat megrende-
lés végett.

Egyedüli elárusítás: 4 forint

Ár: 2 forint

Egyedüli elárusítás: 1 forint

Ár: 1 forint 50 kr.

Egyedüli elárusítás: 1 forint 50 kr.

Ár: 1 forint 50 kr.

Egyedüli elárusítás: 1 forint 50 kr.

Ár: 1 forint 50 kr.

Egyedüli elárusítás: 1 forint 50 kr.

Ár: 1 forint 50 kr.

Egyedüli elárusítás: 1 forint 50 kr.

Ár: 1 forint 50 kr.